

Aarene 1917—20 har anvendt 70 Mill. Kr. dels til Opførelse af Boliger, dels til at støtte Foreninger og private i deres Byggeri.

Og hertil er at bemærke, at Miseren for Københavns Vedkommende i Virkeligheden hidrører fra, at der er en stigende Indvandring fra Landet til København af dem, som under de nuværende Forhold ikke er i Stand til at grunde Hjem og skaffe sig den fornødne Fortjeneste ude paa Landet. De drager ind til Hovedstaden for at tage Chancen i den store By, selv om denne Chance er aldrig saa lille, og saa sker der det, at mange af dem kommer ind og fylder op i de arbejdsløse Skare. København i Forbindelse med enkelte andre større Kommuner ligesom aflaster derigennem det øvrige Land. I 1919—20 har Tilvæksten af Befolkningen her i Byen været ca. 15 000 større end den normale Tilvækst. Det vil altsaa sige, at denne Tilvækst skyldes Folk, som er kommet hertil fra det øvrige Land, og medens vi nu her i Byen sukker under en forfærdelig Bolignød, vilde Forholdet have været det, at vi uden den unormale Tilvækst i Befolkningen pr. 1. Maj 1920 vilde have haft 600—700 Lejligheder ledige, og at vi under Forudsætning af, at Byggeriet af de paa-begyndte Huse fik et normalt Forløb, pr. 1. Maj 1921 vilde kunne have haft 2 000—3 000 Lejligheder tilovers efter at have tilfredsstillet det gennemsnitlige Forbrug af Lejligheder.

Dette viser, at det i Virkeligheden er en Statsopgave at raade Bod paa den Bolignød, vi har her i Byen. Det kan ikke være denne enkelte Kommunes Sag at bære alle Byrderne derved. Staten bør her i nogen Grad træde hjælpende til. Dette kan ske paa forskellig Maade. For det første maa den give et klækkeligt Tilskud til Fremme af Boligbyggeriet i København. Men dernæst bør den ogsaa modvirke den ganske usunde og i høj Grad skæbnesvangre Tilstrømning til Hovedstaden fra det øvrige Land. Nu er det absolut ikke min Mening, at alle ude fra Landet skulde hindres i at bosætte sig i Hovedstaden. Naturligvis skal Hovedstaden vise en passende Gæstfrihed overfor det øvrige Land. Men for det første er det en uafviselig Pligt for Staten gennem rigelig Adgang til Jord at sørge for, at alle, der ønsker det, kan skabe sig en Tilværelse ude paa Landet. Dernæst bør der føres en effektiv Kontrol med, at alle Kommuner Landet over i passende Grad opfylder deres Forpligtelse til at skaffe Lejligheder til Beboerne. Endelig kan Staten gennem Indførelse af en Boliganvisning tillade Kommunerne at udøve en effektiv Kontrol med,

at alle ledige Lejligheder udlejes. Hovedstaden befinder sig for Tiden i en Nødstilstand, overfor hvilken den til en vis Grad maa paakalde Statens Hjælp. Jeg haaber, denne Hjælp maa blive ydet.

Povlsen: Jeg har først nogle ganske beskedne Henstillinger til den højtærede Undervisningsminister vedrørende Eksamenforholdene ved vore højere Skoler. Den første Henstilling gælder Studentereksamen. De skriftlige Opgaver ved Studentereksamen stilles af den saakaldte Opgavekommission, der, saa vidt jeg ved, bestaar af 16 Medlemmer, og da der skal gives skriftlige Opgaver i 5 Fag: Matematik, Tysk, Engelsk, Dansk og Latin, følger deraf, at samtlige Medlemmer af Opgavekommissionen vil komme med til at stille de paagældende Opgaver, uanset om og nogle af dem i samme Termin selv har et Afgangshold i det paagældende Fag. Dette finder jeg uheldigt. Ikke saadan, at jeg skulde paa nogen Maade tænke mig Muligheden af, at de paagældende ved deres Viden om Opgaverne skulde stille deres Elever gunstigere ved at meddele noget som helst om Opgaverne. Det kunde aldrig falde mig ind at tænke dette. Men jeg mener, at de Opgaver, der stilles, er prægede af dens Syn, som stiller Opgaverne, og de stiller derved i Virkeligheden de Elever gunstigere, som er blevet undervist af de paagældende, idet de vil have et Plus med Hensyn til Forstaaelsen af de paagældende Opgaver. Derfor vilde jeg henstille til den højtærede Undervisningsminister, om Opgavekommissionen ikke kunde gøres større, saaledes at intet Medlem af Opgavekommissionen, som selv havde Afgangshold til den paagældende Termin, kom med til at stille Opgaverne dette Aar. Jeg tror, det ogsaa af anden Grund vilde være heldigt at have en større Opgavekommission, idet der da vilde komme flere Synspunkter med Hensyn til Opgaverne til at gøre sig gældende. Det kan kun være heldigt. Min første Henstilling til den højtærede Undervisningsminister gaar altsaa ud paa, om Opgavekommissionen maatte blive gjort større, og at intet Medlem af den, der selv har Afgangshold, kom med til at stille Opgaven. Med Hensyn til Bedømmelsen af Elevernes Udførelse af disse Opgaver har det jo tidligere været saadan, at Censor i det mundtlige Fag tillige bedømte den skriftlige Opgave efter mundtlig Forhandling med den paagældende Faglærer. Denne Ordning synes mig ubetinget heldig, langt heldigere end den Ordning, som gælder siden 1919, hvorefter man ha